

Main Menu

- ☛ Home
- ☛ login / Join member
- ☛ Edit your profile
- ☛ Artists Biography
- ☛ Webboard
- ☛ Review & Test
- ☛ Hot Shots
- ☛ Interview
- ☛ Classifieds (OLD)
- ☛ Classifieds (New)
- ☛ Cools Links
- ☛ About Us
- ☛ Finger Shot
- ☛ Download
- ☛ New Releases
- ☛ Music News
- ☛ Recording
- ☛ Event
- ☛ Jazz Jazz
- ☛ Demo & Video Clip
- ☛ About Thinking
- ☛ Lick of the week
- ☛ Calendar of Events

Interview : สัมภาษณ์ Hucky Eichelmann 3/10/2550 Acid Head

สวัสดีอีกครั้งครับ วันนี้ Guitarthai.com ถือว่าเป็นเกียรติอย่างมากที่ได้สัมภาษณ์มือกีตาร์ที่น่าจะเรียกว่า เป็นทูตทางวัฒนธรรมทางดนตรีของประเทศไทย ในกรณีที่อัญเชิญบทเพลงไทยร่วมกับบทเพลงพระราช นิพนธ์ของในหลวงออกเผยแพร่ต่อชาวโลกให้รับรู้ถึงวัฒนธรรมทางดนตรีไทยที่มีคุณค่าและเสน่ห์ ถึง แม้ว่าเขาจะเป็นชาวต่างชาติ แต่ผมเชื่อได้เลยว่าหัวใจของเขามีความเป็นไทยอยู่เต็มร้อยแน่นอน วันนี้เราจะมาพูดคุยถึง 'ไอเดียแล้วแนวความคิดทางดนตรีที่มีมุมมองที่แตกต่างอย่างแน่นอน กับมือกีตาร์คนนี้ " Hucky Eichelmann "

ก่อนเข้าทสัมภาษณ์เรามาดู Clip ตัวอย่าง Concert กันก่อนนะครับ Click ที่ รูปข้างล่างนี้

727

GT : อยากให้ช่วยเล่าถึงจุดเริ่มต้นเล่นกีตาร์ของตัวเองครับ ว่าเริ่มต้นอย่างไรครับ ?

Hucky : เริ่มต้นมานานมาแล้ว (หัวเราะ) อิม..ตอนสมัยเด็กๆ คุณพ่อมีกีตาร์อยู่ตัวหนึ่ง เขาจะเอาไปด้วย เอาไว้เดินทางกับเพื่อนๆ แต่ผมก็ชอบกีตาร์นะ แต่พ่อไม่อนุญาตให้ใครจับเลย จะให้ได้เฉพาะเพื่อนๆของเขา แต่..ในครอบครัวจะมีธรรมเนียมหนึ่งคือทุกคนจะเล่น ทรัมเป็ต,ทูบาหรือพวกบลาส (Brass) อยู่แล้ว เราอยู่แถบต่างจังหวัด ซึ่งก็จะมั่วบลาสอยู่แล้ว และตอนที่ผมอายุ 7 ขวบก็เริ่มต้นเรียนทรัมเป็ต ญาติก็เล่นอยู่ในวงออร์เคสตรา แล้วทุกออลิเดย์ เขาก็จะให้ไปสอบพิเศษที่ สวิตเซอร์แลนด์ ก็ไปเที่ยวด้วยแล้วเราก็ไปสอบดนตรี แต่ตอนเด็กๆเนี่ยะๆไม่มีใครชอบนะ ก็มีโอกาสได้เล่นกับวงออร์เคสตราหรือวงบลาส (Brass) บ่อยๆตั้งแต่เด็กแล้ว อีกอย่างคือ เวลาที่ต้องเล่นทรัมเป็ตเนี่ยะ มันเล่นคนเดียวไม่ได้ ต้องมีคนอื่นช่วยตลอดเวลา อย่างน้อยๆต้องมีเปียโน หรือเล่นกับวงเล็กๆ

GT : ต้องเล่นกับเครื่องที่เป็นอาร์มนี้ ?

Hucky : ใช่! หรือ!ไม่มันต้องมีจังหวะด้วย แล้วอีกทีคือตอนอายุ 12 ก็เล่นกับเพื่อน เขาก็มีขวดในมือ ก็เล่นต่อกัน เขาก็ใช้ขวดตีมา ก็โดนฟันเรา ฟันหักแต่เนิ่นๆมันก็จบแล้ว ไม่สามารถเล่นทรัมเป็ตต่อได้ มันเล่นเป็นอาชีพไม่ได้แน่ นอน เพราะฟันเป็นสิ่งที่สำคัญมากกับการเล่นเครื่องเป่า แต่ช่วงนั้นก็มีความคิดที่อยากเรียนกีตาร์ด้วยนะ แต่หาคนสอนยากมาก

GT : ที่เยอรมัน หาคนสอนยาก ?

Hucky : ใช่ ก็เริ่มต้นเล่นกีตาร์กับเพื่อน เป็นนางร็อก ก็เริ่มต้นไปซ็อกกีตาร์กับแอมป์กับพ่อ (หัวเราะ) ซ้อมหมดเลย แล้วก็เริ่มซ้อม หลังจากนั้นตำรวจก็มาที่บ้านทุกวันเลย (หัวเราะ) เพราะกลางคืนที่นั่นเขาห้ามทำเสียงดัง ตอนหลังพ่อก็เลยยอมให้ใช้กีตาร์ตัวที่พ่อหวง (หัวเราะ) ก็เริ่มไปเรียนกีตาร์นะ แต่ว่าเขาก็ยังสอนไม่มีระบบเท่าไร

แต่ผมรู้สึกชอบมากๆเลยนะ คิดใจมาก ๆไม่ยากเปลี่ยนไปเล่นทริ้มเปิดหรืออะไรแล้ว แล้วเราก็ไปหาครูสอนที่ในเมืองนะ เขาเป็นอาจารย์ที่มหาลัย ก็เล่นกับเขาอยู่หนึ่งเดือน เขาก็มี workshop ที่เขาต้องเล่น เขาก็ให้ผมขึ้นไปเล่นในคอนเสิร์ตเขาด้วย ก็ตื่นเต้นมากเลยนะ (หัวเราะ) แต่ก็เล่นได้นะ ทุกคนถึงกันที่ว่าทำไมเล่นได้เพราะเล่นแค่ 4 อาทิตย์เอง เราก็คิดนะว่าอาจารย์คนนี้เก่ง เขาสอนแค่แป๊บเดียวเอง ก็เรียนกับเขามาประมาณ 1 ปี คือระบบการเรียนในเยอรมันเนี่ยจะไม่เหมือนในสหรัฐ ตอนนั้นต้องตัดสินใจแล้วว่า จะต้องไปทางไหน คือจะเป็นนักดนตรี หรือจะเป็นอย่างที่บ้านต้องการ คือเป็นพวก government

GT : รับข้าราชการ ?

Hucky : ใช่ !! ที่บ้านเขาอยากให้ผมเป็นพวกรับข้าราชการ เราก็บอกเลยว่า ไม่มีทาง ไม่มีทาง (หัวเราะ) คือถ้าไม่ได้เป็นนักดนตรีก็ต้องเป็นพวก car racing

GT : เป็นนักแข่งรถ ?

Hucky : ใช่ๆ (หัวเราะ)แต่ว่าพวก car racing น่าจะแยกว่า ก็เลยเป็นนักดนตรีเนี่ยแหละ (หัวเราะ) ก็เลยเรียนต่อ แต่ในมหาลัยเนี่ยเขาเรียนน้อยมาก อาจจะรับเพียงแค่นักเปียโนหรือสองคนเท่านั้น แต่คนสอบเข้าเป็นร้อยเลย โธ่!! วันนั้นก็ไปสมัคร แต่ก็มีคนสมัคร 44 คนนะ ก็คิดว่าไม่ต้องคิดมากเลย ตอนเล่น คิดอย่างเดียวเล่นเสร็จแล้วจะกลับบ้าน เราก็เล่นแล้วก็นั่งรอประมาณชั่วโมงหนึ่ง เขาก็บอกเลยว่า ให้มาอาทิตย์หน้า เราก็นั่งงงเลยนะ อะไรให้มาอาทิตย์หน้า เขาก็บอกมาว่าสอบได้แล้ว ยินดีด้วย แล้วหลังจากนั้นเราก็ไปเรียนที่มหาลัยสตูดิโอ ซึ่งครูคนแรกที่สอนเนี่ยก็ยังไม่ค่อยอะไรมาก แต่ครูที่สองเนี่ยเขาเป็นคนที่มีชื่อเสียงมากๆเลย ชื่อ Mario Sicca เป็นชาวอิตาลี เขาเล่นเก่งมาก และเป็นครูที่มีชื่อเสียงดังมาก สอนแก่นทุกคนอยากเรียนกับเขามาก และตอนที่สอบครั้งแรกเนี่ยเขาเป็นกรรมการด้วย ผมตกใจมากเลยนะ เพราะรู้จักเขาอยู่แล้ว แล้วเกร็งมากเลยตอนที่เล่น (หัวเราะ) แต่เขาก็เลือกผมให้ไปเรียนที่คลาสของเขาในอาทิตย์หน้า ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมยินดีมากๆเลยที่ได้เรียนกับเขาจริงๆตอนนั้นเคยคิดนะว่าจะเรียนก็ตำราต่อดีไหม เพราะครูเยอรมันที่สอนเนี่ยเขาก็ดีมาก คือเขาไม่มีความยึดหยุ่นเท่าไร เขาดีมาก เราก็ไม่ค่อยชอบเพราะมันไม่สนุก แต่พอมาเรียนกับ Mario เขาไม่ซีเรียสเลย ชั่วโมงแรกที่เรียน เขาไม่สอนเลยนะ เขาพาไปบ้าน แล้วก็พาไปสอนให้ทาสปาเก็ตตี้ เขาบอกว่าคนที่ทาสปาเก็ตตี้ไม่ได้ ก็ไม่สามารถเล่นกีตาร์ได้เช่นกัน (หัวเราะ) ก็ที่เขาสอนแบบนี้เราก็อชอบเลยนะ พอเรียนไป 4 เทอมเนี่ยเราก็ตัดสินใจว่าจะจะเป็นศิลปิน หรือว่าจะไปเป็นครูสอน เขาก็บอกว่าให้เราไปเป็นศิลปิน ก็เรียนต่ออีก แล้วจบมาเป็น master degree ที่นั่น ตอนที่เรียนเนี่ย ก็ได้เล่นกับเพื่อนๆด้วยทั้ง duet ,trio แล้วก็เล่นกับวงออเคสตราด้วย แล้วก็เริ่มมีการเล่นคอนเสิร์ตแถบยุโรปเริ่มจากที่เยอรมันก่อนแล้วก็สวีเดน ออสเตรเลีย ฝรั่งเศสแล้วก็ฮอลแลนด์ อังกฤษก็ไปนะ แล้วตอนเทอมสุดท้ายเนี่ยผมก็มีโอกาสไปที่ฟิลิปปินส์ ไปหาหมอที่ตรวจเกี่ยวกับมือ แล้วช่วงนั้นอยู่ที่มณฑลก็ได้ไปร้านกีตาร์ร้านหนึ่ง ซึ่งเขามีกีตาร์ 8 สายก็รู้สึกแปลกใจมาก อยากลองเล่นดู ก็ตอนนั้นที่ลองก็ดีใจดีวัน พอนั้นมีคนหนึ่งเขาเป็นน้องชายของประธาน Philippine Guitar Society เขาก็ดูผม แล้วเขาบอกว่าเดี๋ยวเขามาจะ แป๊บเดียว เขาก็ถือกีตาร์มาเลย (หัวเราะ) ประมาณครึ่งชั่วโมงได้ แล้วก็มากับพี่ชาย เขาก็ถามผมเลยว่าจะมาเล่นคอนเสิร์ตที่นี่ไหม ผมก็ตอบว่าแน่นอน แต่ต้องกลับไปเยอรมันก่อน เพราะต้องไปสอบ final ก่อน ทำ master degree ก่อน แล้วผมก็กลับมาเล่นที่นี่ ก็จัดเป็นคอนเสิร์ต แล้วผมเองก็เป็นคนชอบความเป็นเอเชียเนี่ย ชอบมากๆเลย เคยมาอยู่ที่กรุงเทพฯด้วย แล้วก็ได้ยิน ได้ฟังเสียงดนตรีแปลกๆที่เราไม่เคยเล่นในแถบยุโรปมาก่อน ทุกอย่างมันใหม่มากๆ ตอนที่อยู่วิทยา ก็ได้เล่นเพลง contemporary แต่มันก็เป็นดนตรีที่แข็งมาก ไม่มีอิสระเลย ผมชอบมากกว่าเพลงคลาสสิก แต่ก็ยังไม่ใช่อะไรที่เราชอบจริงๆ แล้วก็ชอบพวก pentatonic สเกล เรารู้สึกว่ามาอยู่ที่นี้ดีกว่า แล้วตำแหน่งแรกที่ทำงานที่เขาให้มาที่ University of Philippine คือ exchange professor

GT : เป็นอาจารย์แลกเปลี่ยน ?

Hucky : ใช่ ผมก็ไปอยู่ที่นั่น หนึ่งปีกว่าๆ แล้วประธานของมหาลัยเขาก็เป็นเพื่อนกับคุณคุณ อ้นตระกูล ซึ่งคุณคุณก็ติดต่อมา อยากให้ผมมาเล่นที่เมืองไทย ก็ได้มาเล่นที่หอศิลป์ พีระศรี ซึ่งปัจจุบันก็ไม่มีแล้ว (หัวเราะ) ช่วงนั้นมีแค่สองที่ ที่เล่นได้ก็คือ AUA และ หอศิลป์ พีระศรี แล้วก็วิทยุก็ไม่มีเพลงฝรั่งไม่มีเพลงสากล มีแต่เพลงไทยลูกทุ่งเยอะมาก ในช่วงนั้น เพลงคลาสสิกเองก็ไม่ค่อยมี แล้วคอนเสิร์ตนั้นเราก็อ่านเพลงของ Bach ทุกคนดบมือใหญ่เลยนะ (หัวเราะ) แต่เรารู้สึกอย่างหนึ่งคือเขาอาจจะไม่ค่อยเข้าใจ เพลงที่เราเล่น แต่ก็ไม่รู้ทำไมถึงดี (หัวเราะ) เพราะยังไม่รู้ใครเล่น

GT : ในยุคนั้นในเมืองไทย ?

Hucky : ใช่ น้อยมากๆ เราก็กลับมาหนึ่งคิดนะว่าจะทำยังไงดี เพราะเล่นเพลงอย่างนี้แล้วเขาอาจจะยังไม่เข้าใจ มันเหมือนกับการเล่นคนละภาษา จำได้ครั้งหนึ่งเราเป็นนักเรียน แล้วเราก็ไปกินข้าวที่ร้านอิตาลีที่วันเลย แล้วเขาก็มีลูก ยังเป็นเด็กเลยนะ เขาก็เล่นกัน แต่เด็กอิตาลีเนี่ย เวลาตอนที่เขาพูดเนี่ยมันจะดูเหมือนร้องเลย ซึ่งผมชอบมากๆเลยเสียงของเด็ก แต่ฟังไม่รู้เรื่อง ก็คิดว่าสถานการณ์น่าจะเหมือนกัน เราชอบเสียงแต่ไม่รู้ว่าเขาพูดอะไร ถ้าเรารู้ว่าเขาพูดอะไรมันต้องดีกว่า ที่นี้ถึงคิดว่ามันต้องทำยังไง แล้วช่วงนั้นทำงานกับพีเชดอริอู ที่นี้พีเชดก็บอกว่า น่าจะทำเพลงพระราชพิธีพืชมงคล เพราะทุกคนในเมืองไทยต่างก็คุ้นเคยกับทุกพิธี

ของในหลวง ก็ลองคุยกับหลายๆคน ซึ่งเขาก็บอกว่า น่าจะทำนะเพลงพระราชินพจน์กับกีตาร์ อย่างหนึ่งคือกีตาร์คลาสสิกเสียงมันหวาน แล้วเพลงของในหลวงก็เป็นเพลงที่ฟังแล้วรู้สึกหวานด้วย

GT : ยุคนั้นเพลงพระราชินพจน์ส่วนใหญ่จะเป็นเพลงสเปคัล big band ๕๕ส่วนใหญ่ จะไม่มีเพลงคลาสสิกเลย **Hucky :** ใช่มั๊ย ยุคนั้นจะมีเพียงแค่ big band ก็เริ่มต้นคุยกับพี่เขต แล้วก็ผู้ช่วยเรียบเรียงอีก 2 คน ทุกเพลงเป็นเพลงบรรเลงโดยกีตาร์ ช่วงนั้นก็อัดกับเครื่อง 4 แทร็ค เป็นเครื่องที่ใหม่ที่สุดเลยนะในกรุงเทพฯ

GT : Tascam

Hucky : ใช่มั๊ย !! Tascam ตอนนั้นทำก็สนุกมากเลยนะ แล้วก็ตั้งใจมากเลยนะตอนที่อัลบั้มชุดหน้าวงชาย เพราะมันขายได้เยอะมากๆ และวันนั้นทุกคนได้รู้จักเพลงและเสียงของกีตาร์คลาสสิก

GT : ทุกคนคุ้นกับเพลงพวกนี้อยู่แล้ว

Hucky : ใช่มั๊ย ทุกคนรู้จักเพลง ไม่ต้องไปปริมาตรเพลง

GT : ตอนนั้นมีความลำบากใจหรือเปล่าครับ ที่ต้องนำเพลงพระราชินพจน์มาเรียบเรียงใหม่ ?

Hucky : ไม่ลำบากใจเลย และไม่ได้ออกมาเลยว่าจะออกมาไม่ได้ เพราะคนที่เขาเรียบเรียงเนี่ยะเก่งมาก อย่างเพลงสายฝนที่เขาทำออกมาให้เล่นเป็น tremolo มันให้ความรู้สึกเหมือนฝนกำลังตกลงมา และนั่นเป็นเพลงแรกที่เขาเรียบเรียง แล้วเป็นเพลงที่ตีมากที่สุดจริงๆ เพลงคลาสสิกทั่วไปมันมีหลายเพลง ทุกคนเล่น ทั่วโลกเล่น แต่มันก็ยังไม่ค่อยดีเท่าไร ผมคิดว่าเพลงของในหลวงเนี่ยะสำคัญกว่าเยอะเลยนะครับ ดีกว่าเยอะมาก มากกว่าครึ่งหนึ่งของเพลงที่มีอยู่เลย แล้วมีครั้งหนึ่งที่ผมต้องไปแสดงในรายการหนึ่ง ซึ่งเป็นเหมือนเป็นการเล่นดนตรีเพื่อ culture exchange

GT : เป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกัน

Hucky : ใช่ เป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกัน แล้วเขาก็ให้ไปแอฟริกา ,ออสเตรเลีย ,ไปแถบเอเชีย ไปอเมริกาใต้

GT : จุดนี้ด้วยที่ทำให้คุณ Hucky เป็นคนที่ชอบเว็ลล์มาลิด

Hucky : ใช่ แล้วช่วงนั้นที่กลับไปเยอรมันเพื่อไปแสดง ก็เป็นช่วงที่ผมทำเพลงพระราชินพจน์เสร็จ ผมได้ร่วมงานกับคีตกวีไทยหลายๆท่านเลย เช่น อ.บรูซ (หัวเราะ) เขาไม่ใช่คนไทย แต่เป็นไทยร้อยเปอร์เซ็นต์ แล้วก็.คุณ อันตระกูล ,พี่เนป โสธรพันธ์ ก็ให้ท่านเหล่านั้นแต่งเพลงให้ แต่แบบ เป็นต้นฉบับเลยนะ แล้วทุกคนชอบเลยนะ อย่างเพลง กัมก้า กัมก้า ผมก็ยังได้เอาเพลงนี้ไปแสดงที่เยอรมันเลยนะ ทุกคนที่นั่นก็คิดว่า ไอ้มันบ้าหรือเปล่า (หัวเราะ) มันเล่นเพลงอะไร ไปเรียนกีตาร์คลาสสิกมาแต่กลับมามันอะไรไม่รู้ แต่ทุกคนสงสัยอยู่อย่างหนึ่ง เพราะผมเล่นเพลงของในหลวง ทุกคนคิดว่าเป็นไปไม่ได้ เพราะว่า เมื่อ 200 ปีที่แล้วเนี่ยะ ธรรมเนียมที่เยอรมัน คือ ฟ้ายาย ฟ้ายุงและในหลวงทุกพระองค์ ต้องเล่นดนตรีได้ ต้องแต่งเพลงได้ อาจจะเป็นเพลงง่ายๆ แต่ต้องทำได้ แต่ตอนนั้นเราไม่มีวัฒนธรรมอย่างนั้นแล้ว มันหายไป แต่ขณะเดียวกันก็มีในหลวงท่านเดียวในโลก ที่ยังแต่งเพลงและยังเล่นดนตรีด้วย แล้วท่านยังเก่งด้วย ผมคิดว่าเรื่องนั้นมันเป็นเรื่องที่สำคัญมากเลยนะ ที่เราทุกคนควรจะภูมิใจมาก เพราะไม่มีแล้วนะ ผมภูมิใจมากเลยที่มีโอกาสได้เล่นเพลงพระราชินพจน์ให้กับประเทศอื่นๆที่ยังไม่รู้ว่ประเทศนั้นยังมีในหลวงแต่งเพลงอยู่หรือ (หัวเราะ) จนแบบว่าเล่นเสร็จทุกคนต่างก็เดินเข้ามาขอฉันนี้ เพลงเลยนะ (หัวเราะ) แต่ว่าช่วงนั้นเราไม่ได้รับการอนุญาต ก็เลยต้องบอกเขาว่าไม่ได้ แต่หลังจากนั้นก็มีความคิดว่าจะทำหนังสือด้วยนะ ที่มีเนื้อของในหลวงให้ จะได้ให้หนักกีตาร์ทั่วโลกได้มีโอกาสได้เล่นกัน แล้วเราก็ได้เตรียมชุด candlelight blues แล้วเราก็ได้รับอนุญาตให้ทำชุดใหม่ ที่ชาวต่างชาติกว่าการอัดจาก Tascam 4 แทร็ค ครั้งนี้เราบินไปอัดที่สิงคโปร์เลย แล้วเราก็ใช้บริษัทที่จัดจำหน่ายส่งไปทั่วโลก

GT : ชื่อบริษัทคือ

Hucky : Doblinger เขาช่วยจัดจำหน่ายเพลงของในหลวงไปทั่วโลก ขณะที่เราทำอัลบั้ม candlelight blues และ sweet word เรามีจุดประสงค์ คือ หนึ่ง เราจะแจกซีดีและหนังสือกันให้กับโรงเรียนเกือบทุกโรงเรียน

GT : แจกในโรงเรียนในประเทศไทย

Hucky : ใช่ว่า 6000 กว่าที่แล้วก็มีหลายด้วย เราอยากให้เด็กๆมีโอกาสดูได้เล่นเพลงของพระองค์ท่าน สองคือ อยากให้นักดนตรีทั่วโลกได้มีโอกาสเล่นเพลงของในหลวงด้วย แต่ก็มีนะที่ยังมีเขาแนะนำเพลงพระราชหัตถ์ด้วย และในการแข่งขันกีตาร์ทั่วโลก ก็มีเพลงพระราชหัตถ์เข้าไปรวมอยู่ด้วย ก็เป็นเรื่องที่ดี ทุกคนชอบเพลงสายฝนมาก

GT : ที่ไหนตอนที่เราเริ่มเรียนกีตาร์มีวิธีซ้อมยังไงบ้างครับ

Hucky : อย่างแรกเราต้องคิดว่า แยกให้ออกว่าการซ้อมกับเล่นมันไม่เหมือนกัน อันนี้สำคัญนะ เวลาเราซ้อมนี่คือการทำงาน เราต้องวิเคราะห์ทุกอย่างทุกสิ่งที่เราจะเล่น แล้วก็คิดว่าปัญหาที่เจอมันอยู่ตรงไหน แล้วเราก็ค่อยๆแก้ปัญหานั้น เช่นสมมติว่า เรามีสเก็ทหนึ่ง แล้วเราก็ใช้นิ้ววางเป็น 2 4 1 ส่วนอีกมือ เล่นเป็น 1 2 3 4อะไรแบบนี้ มันเป็นปัญหาที่ใหญ่ที่สุดของกีตาร์ เพราะถ้าการเล่นเปียโนเนี่ยะ สองมือของเราเล่นเท่ากัน แต่ในกีตาร์มือหนึ่งเล่นอย่าง อีกมือก็เล่นอีกอย่าง ด้วยน้ำหนักที่ไม่เท่ากัน เราต้องนั่งวิเคราะห์ อาจจะต้องการเล่นสลับนิ้ว เช่น 1 2 4 ก็ค่อยๆดูว่าเล่นได้ไหม ถ้าเล่นไม่ได้ ก็ลองดู 1 3 4 เล่นได้หรือยัง ถ้าเล่นไม่ได้ก็ลองเอาสองอันมาผสมกัน แล้วก็ต้องเล่นให้ช้าๆก่อน ทุกวันนี้เล่นด้วยน้ำหนักเท่ากัน แล้วหลังจากนั้นก็อาจจะใส่ accent ให้เป็น กรู๊ปทุกๆ 4 โน้ต หรือเป็น 3 พยางค์ มันการสร้างอะไรใหม่ๆ เขาเรียกวิธีนี้ว่า creative practicing แล้วมันจะทำให้เราสนุกในการซ้อม ไม่รู้สึกเบื่อ ถ้าเราไม่คิดอะไรแล้วเล่นอย่างเดิมทุกวันนี่น่าเบื่อ (หัวเราะ)

GT : เป็นเรื่องพื้นฐานที่บางครั้งหลายๆคนคิดไม่ถึง

Hucky : อืม..ใช่ มันเป็นเรื่องเล็กๆแต่สำคัญมากๆถ้าใครไม่ยอมเบื่อ ผมก็แนะนำเลยครับ creative practicing (หัวเราะ)

GT : เคยมีคำพูดจากหลายๆคน พูดถึง ดนตรี คลาสสิกเป็นดนตรีที่ต้องเคร่งครัด

Hucky : ใช่..มันก็เคร่งครัด แต่ทุกคนที่คิดอย่างนั้น เขาใช้ดนตรีคลาสสิกอย่างผิดๆ จริงอยู่ที่ดนตรีคลาสสิกต้องมีการกำหนดทุกอย่างตายตัว แต่จริงๆแล้วเราไม่จำเป็นต้องเล่นมันให้เหมือนกับพิมพ์ดีด เราเป็นคน แล้วดนตรีมันก็มีหลายวิธีที่จะเล่น มันมีทั้งระดับเสียง สีสรรของเสียง มีไดนามิก มีหลายอย่างที่เราเล่นได้ รวมถึงริทึมหรือจังหวะอีกมากมายที่ทำให้เราเลือกเล่นด้วยเช่นกัน โอเคก็มีเหมือนกันนะอย่างเราเล่นเพลง ของ Bach เราจะเล่นมันให้ออกมาเหมือนกับเพลงยุค romantic ไม่ได้ อันนั้นเป็นการเล่นแบบที่มีสไตล์ตายตัว หลายคนเล่นเพลงคลาสสิกแบบตายตัวเกินไป แล้วเวลาเล่นออกมามันไม่น่าสนใจ แต่การเล่นเนี่ยะมันควรเล่นอย่างมีธรรมชาติ เพราะเราไม่ได้รู้สึกเหมือนกันทุกวัน เราไม่ได้เล่นทุกเพลงซ้ำๆทุกวัน ถ้าวันนั้นเราเศร้า เราต้องเล่นเพลงซึ้งเพลงอย่างมีความสุขหรือเปล่า มันไม่ต้องเลย แล้วถ้าเรารู้สึกมีความสุขมาก เราก็ไม่จำเป็นต้องเล่นเพลงเศร้าเช่นกัน มันไม่จำเป็นอย่างนั้นอย่างนั้นตลอดเวลา มันเปลี่ยนแปลงกันได้ ต้องมีการยืดหยุ่นด้วยเช่นกัน เช่นวันนั้นเราอาจจะเล่นเพลงซึ้งเพลงในมันดูนุ่มนวลหน่อย อีกวันเราไม่รู้สึกแบบนั้นเราก็เล่นมันให้เข้มแข็งขึ้นมา

GT : ทุกอย่างคือการครีเอท

Hucky : ใช้ !! แต่เราต้องเตรียมตัวเองในการเล่นในหลายๆรูปแบบ หลายๆสถานการณ์ เช่นวันนี้เล่นเบาๆก่อน แล้วอาจจะดังขึ้น มันต้องมีการตอบสนองเรื่องอารมณ์ด้วย ใน ณ หน้าที่นั้น เราเป็นคนเล่นเปรียบเหมือนเป็นคนเล่าเรื่องราวของเพลง ส่วนคนที่ไปดูคอนเสิร์ตเนี่ยเขาไปดูคอนเสิร์ตทำไม?? ก็เพราะว่า อย่างหนึ่ง เขาอาจจะมึนงานเยอะ เขาเครียด เขาอยากที่จะรู้สึกว่าจะ relax เขาไม่อยากจะไปดูดนตรีแล้วเครียดอีก เขาไม่สนใจหรือว่าคนเล่นจะใช้เสกอะไรหรือว่าโหมดอะไร เขาไม่สนใจเรื่องนี้ ชีวิตเขาอาจจะอยู่ในขอบช่วงหนึ่ง มีความสุขและความเศร้าประมาณหนึ่ง ส่วนเราเป็นนักดนตรีเนี่ยความสุขและความเศร้าของเราจะมากกว่าพวกเขาเยอะมาก เป็นเรื่องปกติเลย คนที่เข้าไปไม่รู้สึกลงไปต่ำขนาดอย่างเรา หรือสูงมากกว่า แต่เรากลับใช้ความรู้สึกอย่างนี้มาแต่งเพลงได้ (หัวเราะ) เราเป็นนักดนตรีเราต้องพูดในเรื่องที่เศร้าที่สุดและมีความสุขที่สุด แต่ทั้งหมดนี้การเล่นที่สำคัญที่สุด มันจะต้องออกมาจากข้างใน เราต้องรู้สึกแบบนั้นจริงๆ

GT : การเล่นกีตาร์คลาสสิก กับเพลงคลาสสิกซึกเพลง เรื่องของการวางตำแหน่งของนิ้ว เป็นเรื่องจำเป็นหรือเปล่าที่จะต้องเล่นตามที่กำหนดมา

Hucky : อิม .. ไม่จำเป็นนะ ทุกคนไม่เหมือนกัน บางคนตัวใหญ่ บางคนตัวเล็ก บางคนนิ้วยาว บางคนนิ้วสั้น เพราะถ้าเขาใช้นิ้ว มันจะแปลกๆ มันจะผิดธรรมชาติ มันอาจจะมีการตีไลต์มาให้ แต่ทุกคนต้องหาทางนิ้วและเทคนิคที่เขาสะดวกด้วย คือกีตาร์คลาสสิกเนี่ย ทุกคนจะถูกสอนมาโดยการวางมือท่ามุมประมาณหนึ่ง ต้องยกขาขึ้นเพื่อเป็นรองกีตาร์ อย่างที่เห็นๆกัน จริงๆมันไม่ควรเป็นแบบนี้ แล้วในชีวิตปกติผมเองไม่เคยทำแบบนี้เพราะมันไม่ถนัด มันไม่สะดวก เล่นไม่ได้ มันต้องเกร็งมือ แล้วจะทำให้มือมันเป็นตะคริว มันควรวางมืออย่างสบายๆ

GT : ธรรมดา ถ้าใครจะเริ่มต้นเรียนกีตาร์คลาสสิกเขาจะมีท่าบังคับให้

Hucky : ไม่ๆ!! ไม่จำเป็นเลย อันนั้นมันเป็นธรรมชาติหรือเปล่า มันก็ไม่ใช่!! เคยมีครั้งหนึ่งมีคนสัมภาษณ์ Julian Bream ที่ว่า ทำไมชอบเล่นกีตาร์ด้วยท่าแบบนี้แบบนี้ แล้วคนที่สัมภาษณ์เขาก็ถามต่อด้วยว่า จริงๆคุณเล่นกีตาร์ไม่ได้ใช้ให้หมด (หัวเราะ) เพียงเพราะการที่ไม่ได้วางมือแบบนี้ แบบที่ถูกกำหนด Julian Bream ก็ตอบไปว่า ถ้างั้นก็ใช่ ขอโทษด้วยครับ (หัวเราะ) มันต้องเล่นทุกอย่างเป็นธรรมชาติ

GT : เหมือนกับที่เราควรวางนิ้วที่เราารู้สึกสบายและถนัดให้มากที่สุด

Hucky : ถูกต้อง !! นั่นแหละคือสิ่งที่สำคัญที่สุด และเราต้องเรียนและฝึกเรื่องของเทคนิคด้วย เพราะมันเป็น

เหมือนกับเรากำลังเรียนคำ เช่น สวิสต์ ,หน้า,ตุ้ อะไรอย่างนี้ เราต้องรู้ความหมายมันด้วย ไม่ใช่แค่พูดไปอย่างเดียวแต่เราไม่มีความหมายมันเลย กับดนตรีก็เหมือนกัน เราเล่นได้แต่โน้ตอย่างเดียว หรือว่าเราทำได้มากกว่านั้น จริงๆแล้ว ถ้าเราวิเคราะห์มัน ดนตรีมันมีหลายแบบ เขาเรียกว่า paramethod อันแรกจะเป็น pitch คือโน้ตเสียงต่ำเสียงสูง ซึ่งสามารถเล่นในโน้ตก็ได้ เครื่องดนตรีไหนก็ได้ หรือแม้แต่ในโปรแกรมดนตรีของคอมพิวเตอร์ต่อมาคือ dynamic คือเล่นเบาหรือเล่นดัง ถ้าเราเล่นอย่างใดอย่างหนึ่งจะเป็น pitch หรือ Dynamic มันก็ไม่ได้มีครั้ง หนึ่ง ผมเคยไปเป็นกรรมการที่แข่งขันกีตาร์ และในชีวิตนี้ ผมจะไม่ไปเป็นอีก (หัวเราะ) เพราะ 44 คนเนี่ยะมาถึงก็เล่นเหมือนกันหมด (เล่นเพลง romance ในแบบที่ 44 คนเล่นให้ดู) คือทุกคนเล่นเอาแต่โน้ตอย่างเดียว มันไม่ใช่ดนตรี นั่นคือทุกคนเรียนกันมาแต่โน้ต แต่ยังไม่ได้เรียนดนตรี และก็มีเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง เขามาเล่นเพลงเดียวกัน แต่ไม่ใช่การเล่นแบบโน้ตที่ตรงส่วน เขาก็เล่นมันเป็นคนตรีมากๆ เขาไม่ได้เล่นแค่ pitch อย่างเดียว (หัวเราะ) จริงๆ ดนตรีเนี่ยะมันเหมือนทำอาหารนะ จะเป็นแกงจืดก็ได้ "ไม่ต้องใส่อะไร แต่ถ้าอยากจะทำอร่อยกว่านั้น ก็ต้องใส่อะไรอีกนิดหน่อย ใส่อีกนิดหน่อย ต้องใส่น้ำปลาหน่อย แต่เราไม่ได้ว่าเป็นต้องใส่มันให้เหมือนเดิมทุกๆวัน มันมีชีวิต มันเป็นธรรมชาติ ดนตรีก็เป็นแบบนี้ เปรียบอีกอย่าง คนเรารู้จักคำศัพท์ไม่เท่ากัน เช่นเด็กเล็กจะรู้จักคำศัพท์น้อยกว่าผู้ใหญ่ ส่วนคนอายุ 20 กว่าจะรู้มากขึ้น ทีนี้ขึ้นอยู่กับการใช้แล้ว ว่าเราจะพูดเพราะหรือว่าไม่เพราะ สิ่งเหล่านี้จะว่าไปแล้วมันเป็นปัญหาของนักกีตาร์คลาสสิกเลยนะ เพราะทุกคนสนแต่เรื่องโน้ตอย่างเดียว เรื่องนี้มันยังไม่ใช้ดนตรี เวลาเล่นจริงๆมันต้องลึ้มให้ได้ ถ้ายิ่งคิดถึงแต่เรื่องนี้ มันก็ยังไม่ใช้ดนตรี

GT : หลายคนเป็นเยอะเหมือนกัน

Hucky : เป็นทั้งโลกเลย (หัวเราะ) อีกอย่างหนึ่งเวลาที่ผมไปทำ work shop สมมติว่าผมเล่นเพลงซึกเพลงหนึ่ง ทุกคนจะบอกว่า ทำไม่ไม่เล่นแบบเดิมๆ แล้วเหตุผลของเขาก็คือ "ก็เพราะว่า John Williams เล่นแบบนี้แหละ" ค่ะ นั่นคือการที่คุณจะเล่นออกมาให้เหมือนกับ John Williams มันจะไม่ค่อยประวิชัยเลย ต่อให้เป็น John Williams ที่ 1 ที่ 2 หรืออะไรก็ตามแต่ จะไม่มีใครสนใจการเล่นของคุณเลย คุณจะต้องมีไอเดียของตัวเอง แล้วคนจะสนใจฟังเรา แต่ถ้าคุณยังอยากเล่นเหมือนกับ John Williams ก็จะไม่ค่อยสนใจฟัง เขาไม่ยอมฟังก็อปปีของคนอื่น อันนี้สำคัญมากเลย

GT : เรื่องนี้เหมือนจะแก๊วกันยากหรือเปล่าครับ

Hucky : คิดว่าแก๊วกันยาก มีบางคนที่ไม่ต้องสอน เขาก็หาทางไปได้ด้วยตัวเอง เรื่องพวกนี้มันสอนกันไม่ได้ และถ้าสมมติว่ามันสอนกันได้แล้ว ทุกคนแก๊วได้หมด มันก็จะมีมือกีตาร์เก่งๆ เกิดขึ้นมาเป็นล้านคนเลย ในโลกนี้ (หัวเราะ) เช่นกัน เหมือนกับอาจจะมียกยอชก คนที่จะสามารถตรวจวิเคราะห์ได้จริงๆ แต่อีกหลายๆคนอาจจะไม่ได้

GT : มีอย่างหนึ่งที่หลายคน มักจะคิดกันเสมอว่า ดนตรีคลาสสิกเป็นเรื่องที่เข้ากันยาก และต้องซ้อมหนักจนทำให้ไม่อยากเข้ามาเล่นเพลงคลาสสิกกัน และก็ไม่อยากฟังเพลงสโตนส์

Hucky : อืม..ถ้าฟังซิดบ้างที่แล้วรู้สึกว่าการฟังกีตาร์คลาสสิกมันยากเกิน ผมก็คิดว่าก็ควรต้องทิ้งซิดแผ่นนั้น แล้วก็หาซิดแผ่นใหม่ที่มันฟังง่ายกว่ามาฟัง อย่างเวลาผมเล่น ผมมีความรู้สึกว่าคุณไม่อยากให้ทุกคนเครียดเพราะการฟัง ผมอยากให้ทุกคนกลับบ้านพร้อมรอยยิ้ม แล้วมีความรู้สึกดี ผมไม่อยากให้ทุกคนกลับบ้านแล้วก็คิดว่าคนนั้นเล่นเพลงยาก อย่างวันที่เราไปร้านอาหาร เราก็ไม่ได้สนใจหรือบอกว่า กูกเขาจะทำอาหารเก่งแค่ไหน เพียงแต่เราแค่อยากกินถ้วยเดียวที่มันอร่อยก็แค่นั้นเอง (หัวเราะ) คุณฟังเขาอยากมาฟังเพลงแล้วมีความรู้สึกสนุกก็แค่นั้นเอง ส่วนเรามีปัญหากับตัวเองหรือไม่ มันก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

GT : คุณอีกก็มีคำแนะนำอะไรให้กับน้องๆหรือใครหลายคนที่ยังจะเริ่มต้นเล่นหรือฟังเพลงคลาสสิกครับ

Hucky : จริงๆ การเล่นกีตาร์คลาสสิกเนี่ยะ มันไม่ได้ยากกว่าการเล่นเปียโน ไม่ได้ยากกว่าเครื่องอื่น

อืม..อย่างแรกเลยคือ ต้องไม่กลัว อย่ากลัวที่จะทำอะไรผิด ทุกอย่างต้องซ้อม และก็ใช้สมอง ทุกอย่างต้องมีการวิเคราะห์ในการซ้อมค่อยๆ มองปัญหาแล้วก็แก้ไป ถ้าทำได้แบบนี้ จะทำให้การซ้อมสนุกมาก ทำให้เรารู้สึกไม่ยากด้วย แล้วก็อีกอย่างคือ "ไม่ต้องเชื่อครูมากเกินไป เช่นถ้ามีครูคนหนึ่งที่ทำให้เรารู้สึกกลัวหรือ ทำให้รู้สึกยากต่อการเรียน ผมว่าควรต้องเปลี่ยนครูดีกว่า (หัวเราะ) คือมันหมายถึงการทำให้เด็กกลัว แล้วส่งผลต่อทัศนคติของเด็กคนนั้นๆที่ไม่ดีต่อดนตรีด้วย ดังนั้นไม่จำเป็นต้องกลัวเลยว่าทุกคนจะเล่นเพลงคลาสสิกหรือฟังเพลงคลาสสิกไม่ได้ อย่าไปคิดถึงเพลงยากๆ คิดถึงเพลงที่เรารักเราชอบ แล้วเวลาเล่น เราก็กินให้เต็มที่ ทุกคนเล่นได้เหมือนกัน เพลงทุกเพลงไม่มีมาตรฐานว่าจะต้องเล่นให้ได้ระดับไหน เราเล่นกันคนละ ขอแค่เรามีความสุขกับการเล่น ชีวิตนี้เราต้องหาความสุขไม่ใช่หาความเครียด (หัวเราะ) ส่วนคนที่เขาพูดว่ากลัวดนตรี เนี่ยะผมคิดว่าเขาคิดผิด ดนตรีเนี่ยะมันทำให้เรามีความสุข หรือถ้าจริงๆเนี่ยะ อย่างเพื่อนผมที่เป็นหมอลำหลายคน คือเขาอาจจะทำงานที่โรงพยาบาลทั้งวัน แล้วพอถึงเวลาที่เขากลับบ้านเนี่ยะ แล้วรู้ใหม่ว่าอย่างแรกที่เขากลับมาเมื่อถึงบ้านคืออะไร เขาจะเล่นดนตรีก่อนเป็นอย่างแรก อาจจะเล่นเปียโนหรือกีตาร์ มันสามารถแก้ความเครียดได้ ทำให้เราไม่ต้องกินยา หรือกินเหล้าเลย ดนตรีมันช่วยอะไรได้มาก

GT : อีกอย่างที่พบเจอบ่อยๆ คือ การเล่นดนตรีเพื่อแข่งขันกันเอง เกทับกัน

Hucky : อันนี้เป็นปัญหาเหมือนกันหมดทั่วโลก นั่นคือเขากำลังเข้าใจผิด เขายังไม่เข้าใจความหมายของดนตรี เพราะดนตรีไม่ใช่กีฬา ถ้าอยากแข่งขันก็ต้องไปเล่นกีฬา เพราะมันวัดได้ เราวิ่ง 100 เมตรภายใน 10 วินาที นั่นคือเราสามารถนับไม่ได้ จดบันทึกได้ จริงอยู่ที่ดาร์ หรือเครื่องดนตรีอื่นๆ มันอาจจะวัดกันได้ แต่ความหมายจริงๆมันอยู่ที่ไหน มันไม่มีเลย เราไม่มีโอลิมปิกสำหรับกีตาร์ ผมคิดว่าปัญหานั้นมันมาจากการเปิดให้มีการประกวดการแข่งขันดนตรี ถ้าให้ผมมาเป็นคณะกรรมการนี้ ผมไม่เป็นเลยนะ เพราะผมไม่ใช่กรรมการที่อยู่ในสนามกีฬา ถ้าคิดว่าการแข่งขันแล้วได้ทีหนึ่งแล้วจะช่วยให้ใครได้ มันไม่ได้ช่วยให้ใครเลยนะ ในขณะที่คนที่เข้าประกวดแล้วได้ที่ 1 จริงอยู่ที่เขาอาจจะได้ชื่อเสียงเร็วกว่าคนอื่น แต่ในขณะที่เดียวกันคนที่ไม่ได้แข่งหรือไม่ได้ที่ 1 เขาก็สามารถสร้างชื่อเสียงได้ หรือแม้การเล่นเร็ว หากใครที่เขาเป็นคนเล่นกีตาร์ แล้วเขาได้ฟังเขาอาจจะบอกว่า อืม เล่นเร็ว แต่ถ้าคนที่เขาไม่ได้เล่นดนตรีเขาฟัง เขาไม่ต้องการรู้หรือว่าคุณเล่นเร็วหรือเปล่า เขาแค่อยากฟังการเล่นที่ออกมาจากความรู้สึกมากกว่า

GT : คนที่ฟังเพลงคลาสสิกจะไม่ค่อยสนใจแจ๊ส และขณะเดียวกันคนที่ฟังแจ๊สจะไม่ฟังคลาสสิก

Hucky : ใช่ อันนี้เป็นปัญหาใหญ่มากๆเลย แล้วนี่คือปัญหาของโรงเรียนที่เป็นกันทั่วโลกเลย คนที่เล่นเพลงคลาสสิกเนี่ย เขาจะมองว่าคลาสสิกมันจะเป็นอะไรที่อยู่สูงที่สุดแล้ว ส่วนแจ๊สจะเล่นอยู่แค่ตามคลับ ส่วนป๊อปเป็นอะไรที่เล่นเพื่อการตลาด แล้วเวลาผมสอนใครก็ตามผมจะไม่แนะนำว่าเขาฟังแต่กีตาร์ ผมจะให้เขาไปฟังพวกออสตรา หรือไม้งนิกแจ๊ส

GT : อย่างในประเทศไทย เขาเองก็มีการนำเพลงแจ๊สมาผสมกับคลาสสิก

Hucky : ใช่ เดิยวันนี้ก็มีหลายๆคนที่ฟังเพลงโดยที่ไม่จำกัดแนว ฟังได้หลากหลาย อย่างคนที่ฟังหรือเล่นเพลงคลาสสิกที่ยุโรปเดิยวันนี้ก็ไม่จำเป็นต้องใส่สูทเลย ไม่มีการยึดติด อย่างครั้งหนึ่ง ผมเคยได้เล่นร่วมกับมือกีตาร์คลาสสิกที่มีชื่อเสียงมากๆ แต่ขอไม่บอกชื่อแล้วกัน ก็ลองเล่นด้วยกัน เป็นเพลงออกสไตล lumba แล้วให้เขาเล่นริทึม ผลคือเขาเล่นไม่ได้ คือเวลาที่เขาซ้อม เขาจะพุ่งเป้าไปกับการซ้อมริทึม มากกว่าการซ้อมริทึม ค้อมันต้องมีการเล่นแบบ..สวิงในตัว

GT : คือต้องมิกซ์

Hucky : ใช่ ต้องมิกซ์ มีจังหวะ คือต้องฟังดนตรีแบบอื่นๆด้วย อาจจะไม่ต้องเล่น แต่ฟัง ถ้าการเล่นคลาสสิกอย่างเดียว ส่วนใหญ่จะไม่มีเรื่องพวกนี้ แต่ขณะเดียวกันคนที่เล่นแจ๊สก็จะมีการเล่นที่เป็นฟอร์ม เพราะอิมโพรไวส์อย่างเดียว ทุกคนน่าจะฟังสไตล์อื่นๆ คนแจ๊สก็จะเรียนพวกคลาสสิกเพิ่มเติมหน่อย ส่วนคนที่เล่นคลาสสิกอย่างน้อยที่สุดน่าจะฟังแจ๊สด้วยเช่นกัน อย่างเช่นที่ในหลวงท่านได้ตรัสไว้ว่า "ดนตรีทุกสไตล์มีความหมาย" ดนตรีทุกอย่างดีหมด เพียงแค่เลือกเวลา คือรู้ว่าเวลาไหนต้องเล่นเพลงแบบไหน

GT : ในฐานะที่คุณอีกก็ เป็นชาวต่างชาติ แล้วมาอยู่เมืองไทย แล้วมีความรู้สึกชอบและให้ความสำคัญกับดนตรีพื้นบ้านหรือวัฒนธรรมของไทย แต่ในขณะที่เดียวกัน ก็มีหลายๆคนในประเทศที่มองข้ามดนตรีแบบไทยๆไป

Hucky : อืม.. ตอนที่ผมเรียนดนตรีอยู่ที่ยุโรป ทุกคนต้องสอบเพลงคลาสสิกและเล่นเพลงที่เหมือนกัน ผมก็สอบเหมือนกับทุกคน แต่ผมคิดว่าทั้งชีวิตนี้ผมไม่อยากจะใช้ชีวิตนี้เล่นเพลงเดียวกัน ผมก็เล่นได้สอบได้ แต่ผมก็อยากทำอย่างอื่นด้วย ครั้งหนึ่งตอนที่ผมสอบตอนนั้นอยู่ที่ Stuttgart (สตุทการ์ต) กำลังสอบ แต่สมองคิดแต่กรุงเทพแล้ว เพราะครั้งผมเคยเจอพี่พวิสตีพันธ์ แล้วเห็นเพลงที่เขาเล่นก็เป็นเพลงลูกทุ่ง แล้วก็เพลงอีสาน ผมก็อยากมาที่นั่นแล้วก็ลองเล่นและศึกษามัน แล้วก็อีกอย่างคือ ผมชอบจังหวะของดนตรีไทย แต่หลายๆคนที่เขามาเที่ยวแล้วก็ฟังเพลงไทย ซึ่งเขาไม่ได้เป็นนักดนตรี เขาก็อาจจะรู้สึกฟังยากหน่อย เพราะมันเป็นคนละสเกลที่ใช้เล่น ผมมีเพื่อนคนหนึ่ง เขาเป็นลูกศิษย์ของ Kodaly (โคดาไล) อยู่ที่ฮังการี เขาก็ให้นักเรียนฟังแต่ดนตรีพวก contemporary classic อย่างเดียว เขาไม่ให้นักเรียนฟังเพลงอย่าง Mozart หรือเพลงที่มีใครโหม เขาทำอย่างนี้ทุกวันเลยนะกับลูกศิษย์ แล้ววันหนึ่งเขาก็ให้ลูกศิษย์ทุกคนมานั่งรวมกัน แล้วก็เปิด Mozart ให้ทุกคนฟัง ปรากฏว่าทุกคนตกใจมาก ทุกคนบอกว่าเป็นการเล่นที่ผิด (หัวเราะ) เพราะทุกคนคุ้นเคยกับการฟัง contemporary classic นี่ก็เป็นประสบการณ์การฟังดนตรีของหุแต่ละคน ปัญหาจริงๆไม่ได้เป็นแค่ในไทยนะ ทุกที่ก็เช่น อย่างในเยอรมันจะมีคำพูดหนึ่งคือ "หญ้าในสวนของเพื่อนบ้าน จะเขียวกว่าหญ้าในสวนของเรา" (หัวเราะ) การคิดแบบนี้จริงๆแล้วมันไม่ใช่เลย ถ้าจะคิดว่าอะไรที่เป็นต่างชาติจะดีกว่า มันไม่ใช่เลย พูดตามความจริงแล้ว ปัจจุบัน คนต่างชาติหลายต่อหลายคน อยากเข้ามาอยู่ในเมืองไทย อยากมาอยู่ในเอเชียเนี่ย หลายคนเขาอยากมานั่งสมาธิ แต่ในกรุงเทพส่วนใหญ่อยากไปดิสโก้ หรือว่าช้อปปิ้งกัน (หัวเราะ) ที่นั่นเขาเบื่อกแล้ว เขาทำมาแล้ว ตอนนี้อยากกลับบ้านสู่อเมริกา เมื่อก่อนที่เยอรมันเขาอยากมีรถใหญ่ รถที่วิ่งเร็ว เดิยวันนี้เขาอยากมีรถที่เล็ก รถที่กินน้ำมันน้อย รถที่ขับช้า แต่ขณะเดียวกันที่เมืองไทย เรามีกีฬาที่มีธรรมชาติเยอะๆ แต่เราคิดว่าความสุขนั้นอยู่ที่วัตถุ อยู่ที่รถคันใหญ่ อยู่ที่บ้านสวย บ้านใหญ่จริงๆเราควรต้องรักสิ่งที่เราได้อยู่ สิ่งนั้นมันสำคัญกว่า อย่างเรื่องของดนตรี ที่ยุโรป เขาฟัง Bach หรือว่า Mozart แล้ววันหนึ่งเขาเปลี่ยนมาฟังเพลงสไตล์อื่น อย่างเพลงลูกทุ่ง แต่ยังไงก็ตาม จะผ่านไปก็ไป เขาก็ยังคงมีโน้ตของ Bach และ Mozart แต่ในเมืองไทย เช่นเรามีอาจารย์ บุญยงค์ เกตุคง ซึ่งเป็นคนที่เล่นระนาดประตูดนตรีไทยเก่งมาก และมีความรู้เยอะมาก พอเขาเสียชีวิต ความรู้ก็หายไปหมด บางคนก็จะทำอะไรซัดซึก 2-3 ชุด แต่ก็ยังเป็นเปอร์เซ็นต์ที่น้อยมาก แล้วก็หมดไป

GT : มีมือกีตาร์ที่ชอบคนไหนบ้างครับ

Hucky : เยอะมากๆ (หัวเราะ) ถ้าเป็นมือกีตาร์แจ๊ส ผมชอบ Pat Metheny ,Joe Pass,Bamey Kessel ,John McLaughlin ,Paco Delucia ส่วนคลาสสิกมีคนที่ชอบแค่น้อยคนรู้จักเป็นมือกีตาร์จากเยอรมัน Frank Bungarten เขาจะมีชีวิตอยู่ช่วงหนึ่ง เล่นเพลงของ Bach ต่มา ส่วนมือกีตาร์ร็อกที่ชอบตั้งแต่เด็กๆเลยก็คือ Alvin Lee จาก Ten Years After แล้วก็อีกคนคือ Martin Taylor

GT : คำถามสุดท้ายแล้วครับ มีอะไรอยากฝากถึงน้องๆที่เล่นกีตาร์ครับ

Hucky : ก็อย่างแรกเลยที่พูดมาเมื่อกี้คือ "ห้ามกลัวกีตาร์" (หัวเราะ) ห้ามกลัวดนตรี ทุกคนเล่นเล่นได้ สำคัญที่สุดคือ ต้องสนใจ และต้องมีการซ้อม ต้องซ้อมเรื่อยๆ "ไม่ใช่ว่า ซ้อมอาทิตย์หนึ่ง แล้วเว้นอีก 2 อาทิตย์ แล้วก็ไม่ต้องมีเครื่องดนตรีแพงๆ แต่ขอเป็นเครื่องดนตรีที่เล่นแล้วสะดวกมากกว่า ยิ่งการไปดูคอนเสิร์ตเพลงคลาสสิกแล้ว "ไม่จำเป็นเลยที่จะต้องแต่ตัวหรุๆ หรือเป็นสมาชิกไอวีซี เป็นคนธรรมดาเนี่ยแหละ ใส่กางเกงยีนก็ได้ อย่าง John Williams เขาเป็นมือกีตาร์ที่ดังมากๆ แต่เขาไม่ยอมใส่สูทเล่นคอนเสิร์ต ถ้ามีการให้ใส่สูท เขาจะไม่เล่นเลย (หัวเราะ) ต้องพยายามเล่นอะไรที่เป็นไอเดียของเราเอง อย่าพยายามก๊อปปี้คนอื่น และก็ใช้ดนตรีให้เป็นนัยด้วย เครื่องดนตรีทุกเครื่องมันสามารถเป็นเพื่อนคุณได้ เวลาเราเครียดหรือมีอะไร เราสามารถคุยกับเขาได้ ดนตรีช่วยได้แน่นอน และไม่ต้องคิดว่าเล่นดนตรีเพื่อแข่งขันกับคนอื่น "ไม่จำเป็นต้องเล่นให้เร็วกว่าเขา เพราะมันจะไม่มี ความหมายเลย คาร์เล่นในสิ่งที่เราชอบมากกว่า ทุกคนคิดไม่เหมือนกันในโลกนี้"

any comments, please e-mail webmaster@guitarthai.com (นายตุ๊ดตี)

© All rights reserved 1999 - 2006. All contents in this web site are the properties of www.guitarthai.com and Saratoon Suttaket

